Ինոնք էլնեն կլակ, ես էլնեմ գեարնան գետ, չեմ կանայ ընցուցե:»

86. Էս խօսքի վէրէն Աստծու խնամքով ձին սկսեց խօսել ու ասաց.

«Օրհնեա՛լ բարերար Աստուած,
Խնամք շատ էր մեծ թագաւորուն:
Տաւիթ խամ մի աներ:
Ըսկում որ տիւ տի սպանես քըզ խօր կեծակի թըովն, ես տի սպանեմ իմ ոտոց սմերով:
Ըսկում որ տիւ սպանես քըզ կռուզերով, ես տը սպանեմ իմ պոչի մազերով:
Ըսկում որ տիւ սպանես քըզ սմերով, ես տի սպանեմ իմ քթի շնչով»:

87. Տաւիթի սիրտ ձիու խօսքերով պնտեցաւ կանչեց.

«Օրհնեա՛լ բարերար Աստուած, ասաց, խնամք շատ էր մեծ թագաւորուն»: Կանչեց խեծլին. «Որ ինչ արթիւն էք, ձիանք թամքեցէք, որ ինչ քիւն՝ արթիւն մնացէք, ձեր ճարը տեսէք, չասէք Տաւիթ գող էր՝ գուղութնով էկաւ վեր մե»:

88. Ձին տառձաւ Տաւիթին, ասաց. «Կայնիմ կաց վեր իմ քեամկին. քե պիտի լանեմ խետ արէգական քըզ քեամակն իրիցի: —Տաւիթն ասաց, տի օլըմեմ փորիտ տակ:—Ձին ասաց, տի իջնեմ չում գետին, քե զարկեմ տանեմ յանտիւթկ, կորսուցեմ: —Տավիթն տի էլնեմ վեր քըզ քեամկին, ասաց Տաւիթ, քշեց մէջ խեծլին. եօթն օր ձին կռիւ արաց, ինքն շըշկւած մնաց վեր ձիուն:

89. Չէնով Յօվան իրիշկեց երկինք, տեսաւ որ Տաւթի աստղն նվաղեր ի. վազեց փակախ ուր սեւ լայեղ[1] ձիուն ասաց. «Տաւթի աստղ նվաղեր ի»:—Ձին ասաց, որ քե իմ քեամկի վէրէն ըըռնես, աչիչ թօրթափ քե տի խասուցեմ Տաւթին: Չէնով Յօվան թռաւ ձիու քեամակ. ձեռ թալեց մէկ բարտի ծառ, քէօքմանց քաշեց տիւրս. արաց ուր ճպոթ[2], խասաւ մէջ Մսրայ մէլիքի խեծլին. տէսաւ որ Տաւիթ շըշկռեր ի: Տաւիթին ասաց. «Կայնի՛, ես քե կռիւ անել սորվեցուցեմ»: Ուր ձեռաց ճպոթ մէկ մը աջ փարատեց, 300 հոգի մէկանց ինկան, մէկ մը ձախ փարատեց, 600 հոգին թմըմաւ:

90. Տաւիթն ասաց. «Խօրօխպէր, տէ տիւ տէն քեաշուի, ես տի կռվեմ»: Տաւիթն էր քեաշեց թուրն կեծակին, ասաց.

«Յիշամ քի լէքըն կենտանին,

---

1 Արժանի՝ վայելուչ: 2 Վարոց: